

Виолинко

Китко китки вие

(по народна)

Китко китка вие,
Та си конче кити,
Майка му го гледа
И му кротко дума:

— „Китко, мило дете,
Китко, китно цвете,
През кждето минеш
Китки да раздаваш:

Здравец и босилек
Бржшлян и чемширче
И тжнка севлийка!
Който Китка види,

Мене да завиди,
Китка да погали,
Мене да похвали!“ . .

Под земята.

Вжн валеше сняг. Беше студено, мама внесе в стаята кофа с вжглища и почна да кладе печката,

— Мамо, как се правят вжглищата? запитва Асен, и се втурна да вземе една буца.

— Вжглищата ли? каза мама: за тях може много да се говори. Но пак ще ви кажа нещо.

Тя запали печката и когато се разгоря, седна между нас и почна:

— Преди много хиляди години имало големи тжмни гори. В тях не разтели цветя, птички не пеели. Джрветата били чепати с големи листи, ксито не пропуцали слжнчевата светлина. Не се чувал рева на дивите зверове, нито ударите на джрвари. Само вятара раздвижвал гората.